

El futur del recinte blaugrana ▶ L'opinió

Pàgines 2 a 5 <<<

reforma

Jordi Mercader
PERIODISTA.

'No' a deslocalitzar santuaris

Traslladar estadi va ser cosa primer dels anys del desenvolupament, després de l'època dels diners fàcils i les plusvàlues generoses. Ara, vivim en plena quaresma de l'estalvi, de l'aprofitament del que es té. A més a més, els santuaris no es deslocalitzen, es rehabiliten, s'amplien, però es mantenen com a destins de pelegrinatge. El Camp Nou no n'hauria de ser cap excepció, entre altres coses perquè sembla que el club no està per a luxes sumptuaris. No es pot advocar per rebaixar el deute i endeutar-se per fer un estadi

vilegi de viure a las rodalies d'un estadi de futbol. Mantenir el camp integrat en la trama urbana té avantatges i inconvenients, ara delimitats; aquests es multiplicarien per mil si el FC Barcelona concentrés la seva afició just a l'entrada sud de la Diagonal, al costat de la connexió amb la ronda. Les obres imprescindibles per evitar el col·lapse circulatori no semblen a l'abast d'una Generalitat que des de fa uns quants exercicis ha oblidat què és una inversió, paralitzant projectes molts més urgents: posem per cas la línia 9 del metro.

De ben segur que a l'Ajuntament de Barcelona li aniria de meravella que el Barça li solucionés la urbanització d'aquella zona, com al consistori de l'Hospitalet que el nou estadi l'ajudés a organitzar l'àrea veïna de can Rigalt; tampoc la Universitat de Barcelona deixaria escapar una bona permuta de terrenys com la requerida en aquesta operació, però, ¿què hi guanya el Barça?

La remodelació de l'estadi serà un procés complicat, una molèstia evident per als espectadors que durant mesos hauran de suportar estoicament la incomoditat de compartir els accessos i les localitats amb estructures provisionals i la pols dels enderrocs. Un petit sacrifici en benefici del club que s'estalviarà així un grapat de milions. Potser li permetin afrontar la renovació d'una plantilla que ja arriba tard.

El trasllat del Camp Nou es podria justificar per raons de força major, com li va passar al RCD Espanyol, que jugant de lloguer en una instal·lació ingrata va decidir anar-se'n a Cornellà. No és el cas del Barcelona, que disposa de prou terreny per restaurar i ampliar el seu camp sense haver de canviar de parada de metro.

En última instància, sempre quedarà l'exemple de Bilbao, que ha estat capaç de desconstruir i reconstruir el vell San Mamés en un temps rècord, tot i que per ara juguen amb una lona per tapar la inexistent graderia del fons.

Un exercici de modèstia i moderació molt ajustat a les circumstàncies, encara que les seves siguin amb concert econòmic. ≡

El Barça disposa de prou terreny per ampliar el seu camp

uns quilòmetres més enllà, en un solar més petit i complicant la mobilitat de mig Catalunya. S'assemblaria molt a un capritx. I tampoc és temps per a això.

El Camp Nou és un estadi antic i això és innegable. La catedral de la nació culer no pot continuar així ni una temporada més, perjudica la imatge del Barça, la desmereix. ¿Per què canviar l'emplaçament? És cert que els veïns de les Corts, especialment els que no són del Barça, porten molt malament la invasió del seu barri els dies de partit; és un mínim dany col·lateral donat el pri-

trasllat

Josep Parcerisa
ARQUITECTE. CATEDRÀTIC DE LA UPC.

El Barça, a la Diagonal

Que el Barça pensi a traslladar el seu estadi i posar-lo en una cruïlla tan magnífica com la que dibuixen la Diagonal amb la Ronda de Dalt, pel costat mar, em sembla una idea magnífica si és capaç de ser també una iniciativa al servei del desenvolupament de la Barcelona gran. Amb això vull dir que trobo fantàstic que el Barça vulgui tenir façana a la Diagonal perquè el sol fet d'imaginar-ho permetrà reforçar una idea general que cada cop es dibuixa amb més claredat: l'avinguda Diagonal està cridada a ser la gran artèria de la ciutat litoral de mitjans del segle XXI, des del mar fins al Llobregat. Toca allargar-la. I em sembla esplèndid que el primer club esportiu de Catalunya

vulgui posar les seves millors credencials, és a dir l'estadi, un edifici potent plantat just a la carena des d'on es domina tot el litoral de Montgat a Castelldefels. ¿Se'n recorden de la vista mirador sobre la ciutat de les piscines de salts de Montjuïc, que molts vàrem descobrir el 1992? Doncs encara més i millor!

Però es tracta d'una jugada que ha de servir per fer ciutat, perquè són moltes les coses i els interessos amb què caldrà tractar i que es poden combinar positivament si es fa ben fet. D'entrada seria imprescindible suprimir els trèvols del nus viari que ara ocupa hectàrees de sòl inútilment i que es podrien substituir amb idèntic servei amb dos itineraris soterrats per fer les connexions imprescindibles entre la B-23 i la Ronda de Dalt.

Tot seguit, caldrà imaginar que la Diagonal es pugui prolongar com a avinguda urbana fins a Esplugues, de la manera com ho ha fet la Gran Via a l'Hospitalet o com abans ho havia fet la Ronda de Dalt a Nou Barris. Aleshores, la nova Diagonal a Esplugues no només serà l'accés a l'estadi sinó també a l'Hospital de Sant Joan de Déu, el qual en lloc de créixer enfilant-se forçat a Finestrelles hauria de créixer ocupant els trèvols vials. Amb quatre duros, estirant un centenar de metres la L-3, el Barça i l'hospital podrien tenir estació de metro a la porta. ¡Bingo! Aquí caldrà incorporar el pla Cau-

fec i els compromisos adquirits per les administracions perquè quan s'edifiqui es faci segons un nou dibuix urbanístic general que caldrà fer perquè tot pugui tenir sentit. Fa pocs mesos ho explicàvem amb una exposició al COAC i amb un llibre, *Barcelona Enllaços*. Si volen entendre-ho vagin a www.lub.upc.edu.

Escric això seguint el consell amable i brillant que ens donava Oriol Bohigas en un article en aquest diari i per tant em cal acabar dient que aquesta jugada té una segona part: al recinte actual del Barça se li haurà de trobar

L'assumpte no és un canvi de cromos entre Universitat de Barcelona i Barça

un nou dibuix urbanístic de carrers, equipaments, espais lliures i teixits urbans perquè un cop marxi el gran ocupant sigui possible l'encontre entre els barris de Sant Ramon, les Corts i la Zona Universitària d'una manera nova i positiva per a tots. Aquest assumpte no és un bescanvi de cromos entre el Barça i la Universitat de Barcelona. Ens hi juguem molt més, convertir una autopista simple en una gran via urbana, convocar els ajuntaments implicats i fer que els barris que han patit el futbol de masses puguin desplegar una renovada intensitat urbana. ≡

▶ Obres de remodelació de l'estadi el 1994.

ELISENDA PONS

Destinacions peninsulars
Des de Barcelona El Prat

I ara gratis una segona bossa de mà

RYANAIR

Santiago	€ 21. ⁹⁹
Santander	€ 19. ⁹⁹
Valladolid	€ 15. ⁹⁹
Porto	€ 19. ⁹⁹

PER TRAJECTE DES DE

Reservi fins a mitjanit del 12.12.2013. Per trajecte, taxes i impostos inclosos. Viatja entre: 9 de gener - febrer. Per viatjar de dilluns - dijous. Visiti Ryanair.com per veure els dies que opera la ruta. S'apliquen els Termes i Condicions. La tarifa no inclou càrrecs opcionals. Vols amb sortida des de Barcelona El Prat.